

Protokół

38. posiedzenia, II. sesyi, VIII. peryodu Sejmu galicyjskiego z dnia 24. października 1905.

Początek o godzinie 10 minut 55 przed południem.

Przewodniczący: Marszałek krajowy JE. Stanisław hr. Badeni.

Sekretarze: Mieczysław Urbański, Kazimierz Lubomirski, Stanisław Mycielski, ks. Wiktor Mazikiewicz.

Obecnych posłów: 123.

Ze strony Rządu: e. k. Wiceprezydent Namiestnictwa Włodzimierz hr. Łoś.

Marszałek konstatuje dostateczną ilość posłów i otwiera posiedzenie.

Marszałek oznajmia, iż protokół 36-go posiedzenia uważa za przyjęty, gdyż nie wniesiono przeciw niemu żadnych zarzutów, protokół 37-go posiedzenia złożony jest w biurze sejmowem do przyjęcia.

Marszałek oznajmia, że udzielił 7-dniowego urlopu pp. Kszysztofowiczowi i Moysie.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis petycyj wniesionych po dzień 24. października 1905 roku, które przydzielono następującym komisjom, a mianowicie:

Komisji budżetowej Ls. 2985, 2986, 2988—2992, 2994, 2996, 2998, 3000—3003, 3005, 3007—3040, 3042—3046, 3050—3052,

3056, 3057, 3060, 3062, 3063, 3065, 3066, 3069, 3071—3074, 3076—3080, 3082, 3087, 3088, 3091—3093, 3095, 3097—3100, 3102, do 3119, 3121.

Komisji szkolnej Ls. 2987, 2995, 2997, 2999, 3004, 3006, 3047—3049, 3053, 3055, 3058, 3061, 3064, 3067, 3068, 3094, 3096.

Komisji gminnej Ls. 3120.

Komisji petycyjnej Ls. 3089.

Komisji administracyjnej Ls. 3041, 3054, 3124, 3125, 3126.

Komisji drogowej Ls. 3059, 3070, 3075.

Komisji kolejowej Ls. 3083.

Komisji wodnej Ls. 2993.

Po odczytaniu petycji Ls. 2994 Towarzystwa Sokół w Samborze o subwencyę na spłatę należności za przyrządy gimnastyczne przemawia p. Tomaszewski, popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycji, które przydzielono odnośnym komisjom, jak wyżej.

Po odczytaniu petycji Ls. 3087 naczytelstwa ludowego w Żabnie o dodatek drożyzniany przemawia p. Wilczkiewicz, popierając tę petycyę.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom, jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3088 nauczycielstwa ludowego w Dąbrowie o dodatek drożyzniany przemawia p. Wilczkiewicz, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom, jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3095 Polskiej bursy ludowej w Samborze o subwenyę na budowę własnego domu przemawia p. Tomaszewski, popierając tę petycję.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Po odczytaniu petycyi Ls. 3103 Wydziału powiatowego w Limanowej o przyjęcie oprocentowania pożyczki głodowej 12.000 K na fundusz krajowy przemawia p. Wodzicki popierając tę petycję.

Sekretarz p. Mycielski odczytuje spis dalszych petycyi, które przydzielono odnośnym komisjom jak wyżej.

Marszałek wzywa sekretarzy do odczytania złożonych wniosków i interpelacyj.

Sekretarz p. Mycielski czyta:

W n i o s e k.

Zważywszy, że niezbędna potrzeba podwyższenia płac nauczycieli szkół ludowych w kraju ogólnie jest uznana;

zważywszy, że uregulowanie tej sprawy może niestety przeciągnąć się z powodu niepomyślnego stanu finansów krajowych;

zważywszy w końcu, że artykuły spożywcze w całym kraju coraz bardziej idą w górę;

wnoszą podpisani:

Wysoki Sejm raczy do budżetu krajowego począwszy od r. 1906 aż do czasu stałego uregulowania płac nauczycieli szkół

ludowych wstawiać odpowiednią sumę na przyznanie im dodatku drożyznianego w wysokości 25% płacy wliczalnej do emerytury.

We Lwowie, dnia 24. października 1905.

Wnioskodawcy:

Vayhinger w. r.

Buynowski w. r.

Jabl, Tarnawski, Michalski, Rayski, Bednarski, Loewenstein, Maiss, Kolischer, Rutowski, Huza, Witosławski, Jabłoński, Głabiński, Wurst, Maryewski, Michałowski, Wiśniewski, Tomaszewski, Widt.

W n i o s e k.

Z uwagi na wzmagającą się w szkołach liczbę t. zw. chorób szkolnych, jak: krótkowzroczność, zniekształtnienia klatki piersiowej, zbroceń w ogólnem odżywianiu i t. d.:

z uwagi na coraz częstsze przenoszenie chorób zakaźnych drogą szkoły (odra, szkarlatyna, gruźlica, choroby ócz i t. d.);

z uwagi na niedostatki sanitarne budynków szkolnych, któreby niejedne mogły być usunięte bez wydatków, a samymi umiejętnymi wskazówkami;

z uwagi, że często same pomieszczenie młodzieży, zwłaszcza zbiorowe (stancje, internaty, bursy itp.), które tak mało lub też wcale nie kontroluje się pod względem sanitarnym, wpływać mogą niekorzystnie i wywoływać zbrocenia w organizmie nie raz nie do usunięcia;

z uwagi, że na pozór drobne zbrocenia, na które opiekunowie dziecka, zwłaszcza biedniejsi lub mniej inteligentni, nie zwracają uwagi dostatecznej, a które nieusunięte mogą w przyszłości wyrzeć poważne następstwa tak dla dziecka, jak i dla jego współkolegów;

z uwagi, że lekarz, przyjaciel młodzieży, mógłby, pozyskawszy jej zaufanie, nader

dotąd wpływać w pewnym ważnym kierunku nie tylko na stan fizyczny, ale i moralny uczniów;

z uwagi, że należy koniecznie szukać środków i sposobów dla usunięcia tych stosunków, które coraz więcej obniżają odporność młodzieży, a powiedzmy otwarcie, stają się częstokroć powodem zniszczenia całej przyszłości jednostek, ich rodzin, zmarnowania nieraz rojujących talentów;

przechodzi się do przekonania — że jedynym z najważniejszych sposobów zwalczania złego byłoby zaprowadzenie instytucji lekarzy szkolnych, których obowiązkiem byłoby n. p.:

a) badanie stanu zdrowia młodzieży przy rozpoczęciu, jako też od czasu do czasu w ciągu trwania roku szkolnego;

b) udzielanie wskazówek (n. p.: co do miejsca, w którym uczeń ma siedzieć w szkole) celem zapobiegania rozwojowi chorób szkolnych;

c) zapobieganie szerzeniu się chorób zakaźnych drogą szkoły;

d) zwracanie uwagi na higieniczne pielęgnowanie ciała młodzieży;

e) wydawanie wskazówek dla usunięcia wadliwych urządzeń gmachu szkolnego;

f) wydanie opinii i wskazówek o mieszkaniach prywatnych uczniów (staney, burs, internatów);

g) służenia pomocą w razie nagłego wypadku w gmachu szkolnym;

h) w razie wprowadzenia nauki somatologii i higieny w szkołach wykładanie tego przedmiotu według ułożonej instrukcji.

Gdyby na razie instytucya taka lekarzy szkolnych wprowadzoną była w szkołach średnich i w seminariach nauczycielskich męskich i żeńskich — już byłby zrobiony poważny krok naprzód.

Z uwagi zaś, że i środki materialne nie tak trudno byłoby znaleźć, wobec faktu,

że opłaty szkolne wynosiły w roku przeszłym około 500.000 koron, w razie koniecznej potrzeby podniesienia opłaty szkolnej na ten cel o 2 korony na kurs nie natrafiby z pewnością na trudności, stawiam wnioszek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, by zaprowadził w najkrótszym czasie instytucję lekarzy szkolnych w szkołach średnich i seminariach nauczycielskich męskich i żeńskich.

Lwów, dnia 24. października 1905.

Wnioskodawca:

Gluziński w. r.

Gołuchowski, Mars, Pawlicki, Bednarski, Bobrzyński, A. Teodorowicz, Paszkowski, K. Badeni, St. Tarnowski, Tad. Cieński, Wiktor Czaykowski, Milewski, Piniński, Wilczkiewicz, Struszkiewicz, Maiss, Trzeciński, Wurst, Wład. Czaykowski, Michalski.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd o wydanie ustawy, ażeby każdy kawałek używanej bielizny albo odzieży, zanim dostanie się do składu handlowego, oznaczony był plombą, na dowód, że poddany był należytej dezynfekcyi.

Lwów, dnia 24. października 1905.

Wnioskodawca:

Wurst w. r.

Rayski, Rudrof, Mars, Lityński, Szponder, Łazarski, Vayhinger, Maiss, Trzeciński, Sala, Gołuchowski, Wład. Czaykowski, Tad. Cieński, Fruchtmann, Wiktor Czaykowski, Tarnawski, Agopsowicz, Traczewski, Bednarski, Michalski, Michałowski, Krzysztofowicz, Gniewosz, Wilczkiewicz, Sękowski, Żardecki, Hupka, L. Cieński, Rutowski, Borkowski, Schätzel, A. Teodorowicz, Truskolaski, Buynowski, Jaworski, Huza, Głubiński, Kolischer, St. Tarnowski, Paszkowski, Maryewski, Skolyszewski, Wiśnie-

wski, Ochrymowicz, Gluźniński, K. Dzieduszycki, Loewenstein, Witosławski.

W n i o s e k

Zważywszy, że w Galicyi umiera rocznie około 5 tysięcy osób z tyfusu jelitowego i czerwonki;

zważywszy, że choroby wymienione panują bez przerwy nagminnie, że zapada rocznie około 50 tysięcy osób, co oznacza stratę 2 milionów dni pracy;

zważywszy, że najgłówniejszym powodem stanu tego jest brak zdrowej wody;

zważywszy, że poszczególne gminy i powiaty nie są w możności podołania zadaniu z powodu trudności finansowych albo technicznych;

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, żeby zaopiekował się sprawą stopniowego zaopatrzenia całego kraju w zdrową wodę, poczynił stosowne badania i zarządzenia, a na najbliższej sesyi ze swoich czynności zdał sprawę.

We Lwowie, dnia 24. października 1905.

Wnioskodawca:

Wurst w. r.

Mars, Szponder, Bednarski, Michałowski, Rudrof, Jaworski, Lityński, Łazarski, Rayski, Gołuchowski, Władysław Czaykowski, Wiktor Czaykowski, St. Tarnowski, Traczeński, Michalski, Tarnawski, Vayhinger, Maiss, Buynowski, Maryewski, Trzecieski, Fruchtmann, Sala, Krzysztofowicz, Gniwosz, Wilczkiewicz, Sękowski, Żardecki, Hupka, T. Ciński, L. Ciński, Głębiński, Rutowski, Borkowski, Schätzel, Huza, A. Theodorowicz, Truskolaski, Kolischer, Paszkowski, Skołyżewski, Wiśniewski, Ochrymowicz, Gluźniński, Klemens Dzieduszycki, Loewenstein, Witosławski.

W n i o s e k.

Zważywszy, że jak najrychlejsze wykończenie sieci drogowej jest koniecznem,

a coraz trudniej przychodzi Reprezentacyom powiatowym zebrać potrzebne na to fundusze, że dlatego należy zapewnić powiatom wydatną pomoc tak na budowy nowych dróg, jak niemniej na konserwację dróg już wybudowanych,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Na cele budowy dróg powiatowych i gminnych I. klasy ma być zaciągnięta pożyczka w takiej wysokości, żeby kwota 1,000.000 koron wstawiona w rubryce VIII. poz. 225 wydatków budżetu krajowego wystarczyła na opłatę procentów i amortyzacyi.

2. Kapitał ten ma być użyty jako subweneya na budowę dróg powiatowych i gminnych I. klasy do wysokości 75% kosztów budowy, pod warunkiem, że powiaty pokryją resztę tych kosztów. — Wydziałowi krajowemu ma być zastrzeżone ułożenie projektu uzupełnienia sieci drogowej, następstwa, w jakim drogi mają być budowane w każdym powiecie, oraz oznaczenie wysokości procentowej subweneyi, jaka powiatom ma być udzieloną z uwzględnieniem sił finansowych powiatu i trudności budowy drogi.

3. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przedłożył wnioski na podwyższenie subweneyi na konserwację dróg powiatowych i gminnych I. kl. już wybudowanych i wybudować się mających, tak, żeby ciężar, jaki z tego tytułu będą miały ponosić powiaty, nie przenosił 15% dodatków do podatków w powiecie opłacanych.

4. Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby poczynił starania u c. k. Rządu o wydanie wydatnej pomocy na cele ulepszenia komunikacyi w kraju.

Lwów, dnia 24. października 1905.

Wnioskodawca:

J. Gnoiński w. r.

T. Ciński, Truskolaski, L. Ciński, Michalski, Horodyski, Rayski, Rutowski, Ma-

ryewski, Fruchtmann, Łazarski, Głabiński, Brykczyński, Kolischer, Wiśniewski, Rudrof, Sala, Buynowski, Schnell, W. Gnoiński.

W n i o s e k.

Już drugi miesiąc mija od wydania koncesyi rządowej na budowę kolei lokalnej Lwów-Podhajec, a choć zgoła żadna przeszkoda nie zachodzi do rozpisania ofert na tę budowę i rozpoczęcie budowy przynajmniej na częściowej przestrzeni Brzeżany-Potutory-Podhajec, co do której komisya obchodowa przed rokiem czynności już ukończyła, — rząd centralny nietylko jeszcze dotychczas ofert na budowę przynajmniej tej części nie rozpiął, lecz zamierza przystąpić do rozpisania tych ofert dopiero na wiosnę 1906 r.

W razie takiego zarządzenia budowa całej kolei, a w każdym razie budowa dojazdów kolejowych do Potutor z Brzeżan i Podhajec opóźniłaby się bez żadnej słusznej przyczyny o rok cały, wskutek czego ludność miejscowa i napływowa tych okolic, oczekująca od dawna z upragnieniem na tę budowę, zostałaby pozbawiona zarobku na wiosnę r. 1906, a mieszkańcy miast Brzeżan i Podhajec doznaliby dalszego opóźnienia w odpowiedniej komunikacyi.

Wreszcie kraj cały jest również w tem interesowanym, aby jak najrychlej został odpowiednio zużyty inwestowany przez kraj i interesowanych kapitał, którego korzyści od chwili wydania koncesyi przypadają rządowemu funduszowi kolejowemu:

Raczy zatem Wysoki Sejm uchwalić:

Wzywa się c. k. Rząd, aby jeszcze w ciągu r. 1905 przystąpił do rozpoczęcia budowy kolei lokalnej Lwów-Brzeżany-Podhajec przynajmniej na częściowej przestrzeni Brzeżany-Potutory-Podhajec.

We Lwowie, dnia 18. października 1905.

Wnioskodawca:

Schätzel w. r.

Vaybinger, Buynowski, Jabl, Wurst, Bednarski, Witosławski, Głabiński, Michalski, Łazarski, Wiśniewski, Sala, Maiss, Tomaszewski, Maryewski, Skolyszewski, Huza.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nauczycielom i nauczycielkom szkół ludowych i wydziałowych w Bochni przynajmniej dodatek drożyzniany na rok szkolny 1905/1906 w wysokości 20% pobieranej przez nich płacy.

We Lwowie, dnia 24. października 1905.

Wnioskodawca:

Maiss w. r.

Fruchtmann, Michalski, Rayski, Huza, Wurst, Bednarski, Vaybinger, Michalowski, L. Cieński, Wiśniewski, Tomaszewski, Łazarski, Schätzel, Buynowski, Sala, Stapiński, Gluziński.

W n i o s e k

posła Tomaszewskiego i towarzyszy.

Gminy podmiejskie lwowskie, krakowskie, stanisławowskie i przemyskie zaliczyła ustawa o stosunkach prawnych nauczycieli szkół ludowych z dnia 1. stycznia 1889 do czwartej klasy plac nauczycielskich.

Zważywszy, że gminy te są bezpośrednio dalszym ciągiem miast tak dalece, że są nawet częściowo objęte rejonem akcyzowym miast zamkniętych, że gminy te ze względu na stosunki drożyzniane nie różnią się od miast, do których bezpośrednio przylegają, że przeto nauczyciele w tych gminach są bardzo pokrzywdzeni, pobierając takie same płace, jakie pobierają nauczyciele wiejscy i małomiasteczkowi,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał, o ile podział miejscowości na klasy plac nauczycielskich w myśl ustawy o stosunkach prawnych nauczycieli z dnia 1.

stycznia 1889 odpowiada dzisiejszym stosunkom, a w szczególności, aby przedłożył na najbliższej sesji projekt przeniesienia nauczycieli gmin podmiejskich lwowskich i krakowskich do klasy drugiej, a nauczycieli gmin podmiejskich stanisławowskich i przemyskich do trzeciej klasy plac.

We Lwowie, dnia 24. października 1905.

Wnioskodawca:

Tomaszewski w. r.

Rayski, Głabiński, Huza, Michałowski, Michalski, Maryewski, Loewenstein, Kolischer, Wurst, Rutowski, Tarnawski, Vayhinger, Bednarski, Buynowski, Jabłoński, Widt.

W n i o s e k.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby wstawił do budżetu krajowego na rok 1907 taką sumę na wszystkie działy pracy dla „Kółek rolniczych“, jaką pobierają z funduszu krajowego Tow. gospodarcze we Lwowie i Tow. rolnicze w Krakowie łącznie.

We Lwowie, dnia 24. października 1905.

Wnioskodawca:

Stapiński w. r.

F. Włodek, Bojko, Krempa, Kramarczyk, Szponder, Potoczek, Vayhinger, Maryewski, Jabłoński, Huza, Maiss, Tarnawski, Tomaszewski, Wurst.

W n i o s e k.

Z uwagi, że procent zwłoki za nieuiszczone w przepisany terminie podatki w Galicyi dochodzi w niektórych latach aż do wysokości połowy wszystkich procentów zwłoki w całej Austrii (t. j. na 3 miliony blisko 1½ miliona koron) — i

z uwagi, że urzędy podatkowe nie wypisują włościanom w książeczkach podatkowych ile procentu zwłoki opłacają, a włościanie, nie wiedząc o wysokości tych procentów, nie spieszą z uiszczaniem po-

datków w swoim terminie i narażają siebie na olbrzymi haracz,

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm wzywa Wydział krajowy, aby przedstawił ten groźny stan rzeczy z podaniem dokładnych dat odnośnych — wszystkim Wydziałom powiatowym i wezwał je, żeby do wszystkich gmin, w ich zakresie działania położonych, wystosowały wyjaśnienie, ile ludność płaci w naszym kraju procentów zwłoki, oraz wezwanie do ludności, aby ta w swym własnym interesie tej kosztownej niedbałości zaniechała.

2. Sejm wzywa c. k. Rząd, aby polecił urzędowi podatkowemu w Galicyi wypisywać w książeczkach podatkowych w odnośnych rubrykach tych książeczek ile procentu zwłoki opłaca poszczególny podatnik za każdym razem.

We Lwowie, dnia 24. października 1905.

Wnioskodawca:

Wilczkiewicz w. r.

F. Włodek, Wurst, Kramarczyk, Potoczek, Oleśnicki, Bohaczewski, Szponder, Korol, Stapiński, Krempa, Sękowski, Vayhinger, Huza, Maryewski, Mars, Wesoliński.

W n i o s e k

posła ks. Szpondra i towarzyszy w sprawie przyznania dodatku drożyznianego nauczycielstwu szkół ludowych powiatu krakowskiego.

Zważywszy, że skutkiem niesłychanej drożyzny artykułów spożywczych i opału w całym powiecie krakowskim nauczycielstwo tegoż powiatu ze swej nader szczupłej pensyi żadną miarą nie jest w stanie wyżyć;

zważywszy, że nauczycielstwo ludowe tegoż powiatu, nie mogąc artykułów spożywczych jak i opału dostać na miejscu, musi takowe sprowadzać z Krakowa, a więc oprócz wygórowanej ceny płaci jeszcze koszt furmanek;

zważywszy, że pensya nauczycielstwa powiatu krakowskiego, mimo pozostawania w tych samych, a nawet w gorszych warunkach życiowych, jak nauczyciele m. Krakowa, jest dwa i trzy razy mniejsza od pensyi nauczycieli miejskich w Krakowie;

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Nauczycielstwu ludowemu powiatu krakowskiego przyznaje się dodatek drożyzniany do czasu, zanim podwyższenie pensyi w sposób definitywny nie zostanie załatwionem.

We Lwowie, dnia 24. października 1905.

Wnioskodawca:

Szponder w. r.

F. Włodek, Kramarczyk, Stapiński, Bojko, Wilczkiewicz, Wesoliński, Bohaczewski, Mazikiewicz, Oleśnicki, Potoczek, Pajski, Stojalowski, Tarnawski, Maryewski

I n t e r p e l a c y a

do Wydziału krajowego w sprawie od r. 1900 niezalatwionej przeniesienia cmentarza parafialnego w Wietrzychowicach, pow. Dąbrowa, poza obręb inundacyjny.

Przy regulacji Kisieliny w r. 1900 dostał się cmentarz parafialny w Wietrzychowicach w teren inundacyjny. Przeniesienie tego cmentarza poza teren inundacyjny okazało się niezbędne, ile że pierwszy lepszy wylew wody zalewa cmentarz i ciała umarłych wymula z grobów. Tak było w czasie powodzi w r. 1902 i tak może się znowu powtórzyć na przyszłość więcej razy.

C. k. Ministerstwo rolnictwa reskryptem z dnia 11. sierpnia 1900 r. l. 18472, oraz wydział spółki wodnej relacją z dnia 29 grudnia 1900 r. l. 38 zgodziły się na udzielenie subwencji w kwocie 1600 kor. z funduszu regulacji Kisieliny na przeniesienie cmentarza w Wietrzychowicach, zaś w piśmie Wydziału krajowego z dnia 25. stycznia 1902 l. 4127 wyrażono nadzieję ko-

mitetowi kościelnemu, iż ta wypłata niebawem nastąpi.

Dotad obiecany zasilek 1.600 koron nie został wypłacony, a cmentarz ciągle jest w niebezpieczeństwie powodzi i mieszkańcy drżą o groby swoich krewnych. Właściciel upatrzonogo na cmentarz nowy gruntu nie pozwala grzebać umarłych na owym gruncie i domaga się pierwiejniszczenia umówionej kwoty za grunt.

Wobec tego podpisani ośmielają się zapytać Wydział krajowy, kiedy wypłata przyrzeczonej subwencji na wykupno gruntu pod nowy cmentarz w Wietrzychowicach nastąpi — ile że ludność parafii Wietrzychowice jest wielce zaniepokojona zwłoką w przeniesieniu cmentarza.

Lwów, dnia 24. października 1905.

Interpelant:

Ks. Antoni Wilczkiewicz w. r.

Kramarczyk, Mazikiewicz, Potoczek, Oleśnicki, Korol, Bohaczewski, Szponder, F. Włodek, Krempla, Sękowski, Vayhinger, Huza, Maryewski, Mars, Wurst, Wesoliński.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempla i tow. w sprawie niezalatwionego protestu przeciw prawyborom odbytym w gminie „Glinik“ pow. Ropczyce.

Ponieważ protest przeciw wyborom gminnym, które się odbyły jeszcze 24. czerwca br. dotychczas nie zalatwiony i jak sfery decydujące prywatnie orzec miały, na szybkie zalatwienie jego jeszcze długo trzeba będzie czekać, podpisani zapytują Wysoki c. k. Rząd, czy skłonny jest wyrzucić nacisk, na podwładne mu organy, aby słusznym życzeniom ludności, domagającej się rozpisania wyborów, zadość uczynić chciały.

Lwów, dnia 21. października 1905.

Interpelant:

Franciszek Krempla w. r.

Skołyszewski, Potoczek, Kramarczyk, Szwed, Wilczkiewicz, Wesoliński, Żardecki, Szajer,

Bojko, Włodek F., Korol, Ostapczuk, Mazikiewicz, Bohaczewski, Szponder, Staruch.

I n t e r p e l a c y a

posła Krempy i towarzyszy do JW Pana Komisarza rządowego w kwestyi sprawek pocztmistrza Franciszka Jaglarza w Mielcu.

Wymieniony w nagłówku p. Jaglarz jest typem nieeraryalnego pocztmistrza na procyi. Wyzyskiwanie stanowiska na rzecz kieszeni własnej z pominięciem względów dobra publicznego, nieuczynność i gburowatość wobec stron, podlizywanie się osobom wpływowym i przełożonym, o to rysy charakterystyczne tego typu konserwowanego przez państwową administrację pocztową z potępienia godnym uporem.

Pełnienie obowiązków pocztmistrza pod kątem własnego interesu sprawia, że pan Jaglarz całą służbę pocztową używa do robót swych osobistych.

Wiadomą jest rzeczą powszechnie, że dwumorgowy plac przytykający do poczty, a zakupiony przez siebie pan Jaglarz podwóził i uprawił jedynie tylko służbą pocztową, którą zatrudniał w godzinach urzędowych i poza niemi. Zdarza się więc często, że na poczcie nikogo niema do obsługi publiczności, gdyż pan pocztmistrz odkomenderował podwładnych listowych i woźnych, aby siano grabili lub gnój zwozili. Doręczanie korespondencyi i ekspedycya poczty do kolei podlegają przez to ustawicznym opóźnieniom. Ile razy chodzi o doręczenie depeszy do jednej ze wsi okolicznych, pan Jaglarz stara się zrobić przy tem mały interesik. Jeżeli taksa wynosi naprzykład 3 kor. 60 h., to można być pewnym, że pocztmistrz przez woźnych targi z chętnymi do drogi rozpocznie, aby ją odbyli za 2 kor.

Posłańcowi Stanisławowi Wydrze, który za doręczenie depeszy do Glin otrzymał 3 K 60 h od adresatki pani Kierwińskiej, pan Jaglarz groził pozwem, jeżeli nie wróci 1 K 60 h. Pozwu naturalnie zaniechał, chociaż obrotny Wydro zarobkiem się z pa-

nem poczmistrzem nie podzielił i 80 ct. nie zwrócił. Ta mania zarobkowania na pracy podwładnych sprawia, że pan Jaglarz listowych wciąż zmienia, coraz mniej im płaci, a wreszcie doręczanie listów porucza 10-letnim chłopcom.

Równolegle z wyzyskiem i chciwością idzie także nieuczynność i gburowatość względem stron i służby pocztowej. Publiczność, zwłaszcza na poczcie, nigdy nie otrzyma grzecznej wskazówki lub pomocy, a jeżeli nawet urzędnik podwładny lub ekspedytorka chcą ułatwić w czem manipulacyę chłopcu nieobznajomionemu z biurokratycznymi arkanami poczty, to pan Jaglarz zabrania tego złośliwie, bo wie, że z włóścian nie będzie miał bezpośredniego zysku, jak ewentualnie z żydów, dla których urząd pocztowy otwarty jest nawet do 8 wieczorem.

Traktowanie służby jest w wysokim stopniu gburowate i nieludzkie. Roboty pełnione w gospodarstwie prywatnem kwituje pan pocztmistrz wyzyskami i biciem: „Wy nie jesteście czem innym tylko parobkami!“ woła do służby pan pocztmistrz w pasyi ekonomicznej. Jak dalece się zapomina p. Jaglarz w sprawowaniu swych funkcji urzędniczych, dowodzi wyrok sądu mieleckiego, którym pan pocztmistrz skazanym został na 24-godzinny areszt za czynną w lokalu pocztowym obrazę Antoniego Gotuchowskiego, woźnego sądowego ($\frac{U. 122/5}{3}$).

Wszystkie te sprawy, znane i opowiedane po Mielcu, nie spowodowały — rzecz dziwna — żadnej interwencyi władzy przełożonej. Na lustracyę zjeżdża wprawdzie pan komisarz Lenartowicz, jak ta lustracya jednak wygląda, starczy napomknąć, że w trakcie urzędowania pan Jaglarz prosi pana Lenartowicza do siebie na śniadanko. Naturalnie, że libacye śniadankowe nie przyczyniają się do sprężystości kontroli, zwłaszcza, że nigdy nie zachodzi ona niespodzianie, lecz po zaawizowaniu pana Jaglarza, aby wysłał po lustratora konie do Rzochowa. Ścisła zaś lustracya jest nie

odzowną, jeżeli przypomnimy fakt defraudacyi 50.000 koron przez uprzedniego pocztmistrza Stanisława Guttefera w Mielcu. Defraudant miał czas czmychnąć do Ameryki, gdyż Dyrekcya po tygodniu dopiero zdecydowała się przeprowadzić skontrolum.

Wobec naprowadzonych okoliczności zapytują podpisani JW. Paua Komisarza rządowego:

Czy JW. Pan Komisarz rządowy zarządzi co potrzeba, aby bezpośrednie władze przełożone pana Jaglarza oddziały na niego poprawczo i pouczyły go o obowiązkach?

Lwów, dnia 21. października 1905.

Interpelujący:

Franciszek Krempla w. r.

Stapiński, Skołyszewski, Szwed, Stojalowski, Potoczek, Szponder, Bohaczewski, Szajer, Staruch, Korol, Mazikiewicz, Ostapczuk, Bojko, F. Włodek.

I n t e r p e l a c y a

posła Franciszka Kramarczyka i towarzyszy do c. k. Rządu we Lwowie w sprawie zniesienia loteryi liczbowej.

Ponieważ wiadomem jest ogólnie, że loterya liczbowa dozwolona w państwie austriackiem jest powodem w wielu wypadkach nadzwyczajnej ruiny majątkowej prawie najuboższej ludności w kraju, wreszcie że klasy pracujące zgrywają się nieraz do ostateczności i schodzą przez to na chleb żebraczy, dlatego podpisani zapytują c. k. Rząd: czy nie byłby skłonnym w drodze urzędowej postarać się o zniesienie loteryi liczbowej w kraju naszym, Galicji?

Lwów dnia 23. października 1905.

Interpelant:

Fr. Kramarczyk w. r.

Bojko, Szwed, X. Wilczkiewicz, Stapiński, Szajer, Potoczek, F. Włodek, Krempla, Szponder, Mazikiewicz, Korol, Wesoliński, Oleśnicki, Bohaczewski.

Marszałek oznajmia, że pierwsze czytanie odczytanych wniosków umieści na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, interpelacye zaś odstąpi p. Komisarzowi rządowemu, względnie Wydziałowi krajowemu.

Izba przystępuje do porządku dziennego, którego punktem pierwszym jest:

Pierwsze czytanie sprawozdania Wydziału krajowego w przedmiocie petycji gminy m. Stryja o zezwolenie na pobór opłat policyjnych od przedstawień teatralnych, koncertów, widowisk, balów itd. na rzecz funduszu miejscowych ubogich.

Sprawozdawca p. Wereszczyński, uwolniony od czytania sprawozdania, wnosi na przekazanie tego przedłożenia komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Tarnawskiego o przyznanie nauczycielom szkół ludowych w Przemysłu dodatku z powodu drożyzny.

Przemawia p. Tarnawski, uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Fruchtmanna o przyznanie nauczycielstwu ludowemu w Stryju dodatku w wysokości 20% płacy z powodu drożyzny.

Przemawia p. Fruchtmann uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji budżetowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. ks. We-

solińskiego o wyjednanie w drodze ustawy zakazu otwierania szynków i sprzedaży trunków w niedziele i święta katolickie.

Przemawia p. ks. Wesoliński uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji administracyjnej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Potoczka w sprawie zniesienia myt na drogach i mostach krajowych.

Przemawia p. Potoczek uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji drogowej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Fruchtmanna o znaczne powiększenie liczby posad radców w c. k. najwyższym trybunale w Wiedniu.

Przemawia p. Fruchtmann uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji prawniczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Pierwsze czytanie wniosku p. Filipa Włodka o zwolnienie od opłaty podatku spożywczego gospodarzy przy sprzedaży mięsa z bydła dorżniętych z konieczności.

Przemawia p. Filip Włodek uzasadniając swój wniosek, a pod względem formalnym wnosi na odesłanie tego wniosku do komisji gospodarstwa krajowego.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o u-

dzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Sanoku koncesji do pobierania opłat mytniczych od przewozu gminnego I. kl. przez San między Tyrawą solną a Mrzygłodem.

Sprawozdawca p. Dąbski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu Wydziałowi powiatowemu w Sanoku koncesji do pobierania opłat mytniczych od przewozu gminnego I. kl. przez rzekę San między Tyrawą solną i Mrzygłodem.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do pobierania myta od przewozu gminnego I. klasy przez rzekę San między Tyrawą solną i Mrzygłodem Wydziałowi powiatowemu w Sanoku jako władzy zarządzającej, a to na rzecz tego przewozu z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy, używając środków przewidzianych w §§. 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), przy pomocy pobieranego w myśl §. 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconego przewozu w dobrym stanie. Na wypadek zaniedbania utrzymywanego przez Wydział powiatowy przewozu zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w §. 35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) hal.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 6 (sześć) hal.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) hal.;

d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego, 4 (cztery) hal.

Mieszkańcy gminy Tyrawa solna wolni są od opłaty myta przewozowego.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego. Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejsze

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda. Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwała przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnem głosowaniu uchwała cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwała Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie Wydziału krajowego o udzieleniu gminie Jeziorzany koncesyi do pobierania opłat mytniczych od przewozu przez Wisłę między Jeziorzanami i Kopanką.

Sprawozdawca p. Dąbski odczytuje sprawozdanie Wydziału krajowego, zakończone projektem następującej uchwały:

U c h w a ł a

o udzieleniu gminie Jeziorzany koncesyi do pobierania opłat mytniczych od prze-

wozu przez rzekę Wisłę między Jeziorzanami i Kopanką.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się gminie Jeziorzany powiatu krakowskiego prawo do pobierania myta od przewozu przez rzekę Wisłę pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w §. 38 ust. 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), w razie niedopełnienia powyższego warunku nprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy Jeziorzany.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

- a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 12 (dwanaście) hal.;
- b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 6 (sześć) hal.;
- c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 3 (trzy) hal.;
- d) od jednej osoby, wyjąwszy woźnicę przy zaprzęgu i wierzchem jadącego, 6 (sześć) halerzy.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należności.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zastosowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o znizeniu tejsze.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje więc do rozprawy szczegółowej.

Sprawozdawca wnosi przyjęcie tej uchwały *en bloc*.

Izba uchwala przyjęcie powyższej uchwały *en bloc*, poczem w oddzielnym głosowaniu uchwala cały projekt uchwały *en bloc*.

Uchwaliwszy następnie na wniosek sprawozdawcy przystąpić do trzeciego czytania bez czytania, uchwala Izba powyższy projekt uchwały w trzeciem czytaniu bez czytania.

Następuje:

Sprawozdanie komisji budżetowej o zamknięciu rachunków funduszy krajowych za r. 1904.

Sprawozdawca p. Głębiński, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm wydaje Wydziałowi krajowemu absolutorium z rachunków funduszy budżetem objętych za rok 1904.

2. Uchwala powyższa obejmuje także absolutorium dla c. k. Rady szkolnej krajowej z działu wydatków funduszu szkolnego krajowego i szkolnego emerytalnego za rok 1904.

3. Rachunki funduszy samoistnych budżetem nieobjętych, funduszu propinacyjnego miast, funduszu pożyczkowego dla gmin na budowę koszar dla c. i k. wojska, funduszu krajowych koszar wojskowych, funduszu byłego galie. korpusu ochotników z r. 1859, funduszu pożyczkowego dla spółek wodnych, funduszu pożyczkowego dla gmin na budowę szkół ludowych, funduszu kolejowego, stałego funduszu przemysłowego, funduszu pożyczkowego dla Kółek rolniczych, stałego funduszu hodowlanego, funduszu pożyczkowego dla przemysłu rol-

niczego i funduszu pożyczkowego dla spółek oszczędności i pożyczek systemu Raiffeisena przyjmuje Sejm do wiadomości.

4. Sprawdzonej nadwyżkę z rachunków funduszu krajowego za rok 1904 w kwocie 254.506 K przenosi się na rok 1906 i wstawia się do budżetu roku 1906 w rubr. XIII. dochodów.

Przemawia p. Stojałowski.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Jahl.

Przemawia p. Stojałowski.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala oddzielnie i bez rozprawy wnioski powyższe komisji od 1 do 4, które p. sprawozdawca kolejno odczytuje.

Następuje:

Sprawozdanie komisji sanitarnej o sprawozdaniu Wydziału krajowego w sprawie rozszerzenia budynku szpitala powszechnego w Husiatynie.

Sprawozdawca p. Wurst uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujące wnioski komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1. Sejm uznaje potrzebę rozszerzenia szpitala w Husiatynie przez dobudowanie pawilonu na 40—50 łóżek i przeprowadzenia wymienionych adaptacji.

2. Sejm upoważnia Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki w tej wysokości, jaka okaże się potrzebną na pokrycie połowy kosztów tej budowy, oraz kosztów adaptacji z powodu przeobrażeń lokalności istniejących.

W rozprawie ogólnej nikt głosu nie żąda, Izba przystępuje do rozprawy szczegółowej i uchwala bez rozprawy powyższe wnioski komisji, głosując oddzielnie

nad każdym z tych wniosków, które p. sprawozdawca odczytuje.

Następuje:

Głosowanie nad wnioskami w sprawie petycji gmin: Chochołowa, Witowa, Wróblówki, Podezrwonego, Dzianisza, Cichego i Czarnego Dunajca (l. s. 43?) w sprawie przywrócenia tymże prawa zarządu majątkiem leśnym, będącym własnością gmin powyższych.

Marszałek odczytuje wniosek komisji, który opiewa:

Petycję gmin powyżej wymienionych, odstępuje się Wydziałowi krajowemu do załatwienia.

Następnie wniosek pp. Skołyszewskiego i Stojalowskiego, postawiony w miejsce wniosku komisji, który opiewa:

Petycję gmin powyżej wymienionych odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania, możliwego uwzględnienia i zdania sprawozdania na najbliższej sesji sejmowej.

Izba odrzuca wniosek pp. Skołyszewskiego i Stojalowskiego, a oddzielnie uchwała wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o wniosku p. Wursta w sprawie pokrywania z funduszków państwa kosztów popisowych przeznaczonych do badania szpitalnego.

Sprawozdawca p. Tarnawski, uwolniony na wniosek sekretarza p. Urbańskiego od czytania sprawozdania, odczytuje następujący wniosek komisji.

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Sejm wzywa c. k. Rząd, ażeby koszta podróży popisowych przeznaczonych do badania szpitalnego pokrywał z funduszków państwowych, jak to czyni z pokryciem kosztów podróży popisowych przeznaczonych do komisji rozpoznawczej.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji administracyjnej o petycjach do Ls. 690, 1273, i 1448 w sprawie zmiany ustawy łowieckiej.

Sprawozdawca p. A. Jędrzejowicz odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycyę powyższe odstępuje się Wydziałowi krajowemu do dalszego użytku.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Stapiński.

Przemawia p. Żardecki.

Przemawia członek Wydziału krajowego p. Pilat.

Przemawia p. Bohaczewski.

Przemawia p. Skołyszewski.

Przemawia p. Czartoryski.

Izba uchwała bez rozprawy zamknięcie rozprawy ogólnej na wniosek sekretarza p. Urbańskiego.

Marszałek oznajmia, że do głosu zapisani są pp. Stapiński i Stojalowski.

Przemawia zapisany do głosu p. Stapiński.

Zapisany do głosu p. Stojalowski zrzeka się głosu.

Przemawia p. sprawozdawca.

Izba uchwała wniosek komisji, po przednim odczytaniu tego wniosku przez Marszałka.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji gminy Podlesie ad Przyłęk powiatu kolbuszowskiego w sprawie wynagrodzenia szkody wyrządzonej przez dziką zwierzynę.

Sprawozdawca p. Bohaczewski odczy-

tuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję gminy Podlesie ad Przyłęk powiatu kolbuszowskiego odstępuje się c. k. Rządowi celem zbadania i odpowiedniego załatwienia i zarządzenia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej z petycji gminy Duba powiatu dolińskiego w sprawie wynagrodzenia za szkodę wyrządzoną mieszkańcom tejże gminy przez dziką zwierzynę.

Sprawozdawca p. Bohaczewski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Petycję gminy Duba powiatu dolińskiego odstępuje się c. k. Rządowi, by sprawę tę jak najdokładniej zbadał i w myśl ustawy łowieckiej z roku 1897 załatwił.

Izba bez rozprawy uchwała powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej o petycji Urzędu parafialnego ob. łać. w Grzymałowie o zarządzenie przeniesienia posterunku żandarmeryi z Mazurówki do Grzymałowa.

Sprawozdawca p. Traczewski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem.

Petycję Urzędu parafialnego w Grzymałowie odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i dalszego urzędowania.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej o petycji Stowarzyszenia pracowni konfekcyj

damskiej pod wezwaniem Św. Józefa we Lwowie.

Sprawozdawca p. Traczewski odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję powyższą odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji petycyjnej w sprawie odłączenia kościoła filialnego w gminie Skomialnej białej od parafii w Rabce i w sprawie niekonkurowania tejże gminy do kosztów budowy nowego kościoła w Rabce.

Sprawozdawca p. Wilczkiewicz odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Odstępuje się Wydziałowi krajowemu do rozpatrzenia i dalszego zarządzenia.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej z petycji gminy m. Dobczyce o założenie szkoły koszykarskiej.

Sprawozdawca p. Żardecki odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję gminy m. Dobczyce o założenie szkoły koszykarskiej odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania i załatwienia stosownie do wyniku badań.

Marszałek otwiera rozprawę ogólną.

Przemawia p. Skolyszewski i stawia następujący wniosek zamiast wniosku komisji.

Petycję miasta Dobczyce o założenie szkoły koszykarskiej odstępuje się Wydziałowi krajowemu do zbadania, możliwego uwzględnienia i zdania sprawozdania na najbliższej sesji sejmowej.

Izba popiera wniosek powyższy p. Skołyszewskiego.

Po zamknięciu rozprawy przemawia p. sprawozdawca.

Marszałek odczytuje wniosek komisji, następnie wniosek p. Skołyszewskiego.

Izba uchwała wniosek p. Skołyszewskiego, postawiony w miejsce wniosku komisji.

Następuje:

Sprawozdanie komisji przemysłowej o petycji Franciszka Cichockiego i tow. z Potylicza o urządzenie 6-miesięcznego kursu garncarskiego.

Sprawozdawca p. Żardecki odczytuje sprawozdanie komisji, zakończone następującym wnioskiem:

Petycję Franciszka Cichockiego i tow. odstępuje Sejm Wydziałowi krajowemu do zbadania i załatwienia, stosownie do wyniku badań.

Izba uchwała bez rozprawy powyższy wniosek komisji.

Marszałek oznajmia, że następujący nkt porządku dziennego t. j.:

Sprawozdanie komisji sanitarnej o petycji gminy stoł. król. miasta Krakowa w sprawie umieszczania umysłowo chorych w miejskim domu kalek i nieuleczalnych usuwa z powodu, że komisya cofnęła sprawozdanie swe w tym przedmiocie.

Marszałek oznajmia, że otrzymał od konsystorza orm. kat. we Lwowie pismo zapraszające posłów do wzięcia udziału w uroczystości odsłonięcia pomnika śp. Arcybiskupa Issakowicza, która się odbędzie dnia 26. października 1905 r. o godzinie 10. rano w katedrze orm. kat. we Lwowie. Wskutek tego zaprasza członków Izby do wzięcia udziału w tej uroczystości i naznacza następne posiedzenie dopiero na 11. rano.

Marszałek zamyka posiedzenie, naznając następne na dzień 26. października 1905 godzinę 11. przedpołudniem i odczytuje porządek dzienny następnego posiedzenia.

Koniec posiedzenia godzina 2 miut 5 popołudniu.

Marszałek krajowy:

S. Badeni w. r.

Sekretarze:

Mieczysław Urbański w. r.

Kazimierz Lubomirski w. r.

